

C A P I T A N A T A,

olim

A P V L I A D A V N I A:

Rentanos sequitur ea Italiam pars, quae Frentone amne, Hirpinorumque finibus & flumine Bradano marique cincta, à Romanis in tria nomina distinguebatur; *Apuliam*, *Calabriam*, & *Salentinos*. At Græcis, non tantum antiquissimis, sed posterioribus etiam vocabatur *Iapygia*: quæ in tres divisa fuit partes; in *Dauniam* scilicet, quæ proxima erat Frentanis Hirpinisque, & de cætero, Aufido vulgo *Ofanto*, Frentone fluminibus, & sinu Adriatico claudebatur: *Messapiam*, quæ extima, à Tarento Brundisioque, in peninsula erat: & *Peucetiam*, inter utramque sitam. Daunia igitur est illa quam hodie incolæ Capitanæatum, vulgo *Capitanata* vocant, à quodam Basili Imperatoris, ut volunt, Capitaneo. Dicitur item Italis *Puglia Piana*, *Plana* ab latissimis campis, & majore, quam in Peucetiis, æquore agrorum, qui fertiles hic supra modum tritici aliorumque frumenti generum. *Daunia* nomen habet ab antiquissimo vel Rege, vel Duce, *Daunio*, Diomedis socero; qui, ex Illyrica gente vir clarus, patria propter seditionem excendens, hanc Italiam partem occupavit, eamque cum genere Diomede est partitus. Apuliam autem nonnulli dictam opinantur ab *A* privativa particula, & *Pluvia*, tamquam *Apluvia*; & lepidam rationem addunt, quod in ea rarissime pluat. Alii nomen ab *Apulo* Rege volunt ortum, hoc multis ante bellum Trojanum æstatibus profecto. *Apulia*, inquit Diaconus libro II rerum Langbard. cap. x i, à *Perditione nominatur*. Citius enim ibi Solis fervoribus terra videntia perduntur. Sed ad specialiora jam nunc me conferam.

Flumen.

Incipiam autem ab Aufido, flumine ejus præcipuo, quod Peucetiam à Daunia separat. Solus Apenninum, in quo nascitur, secat. Apulia utraque divisa Hadriatico mari illabitur. Naturam ejus, rapidumque currentis varieque se figurantis cursum describit Horat. lib. I, Sat. I,

Quam ripa simul avulso ferat Aufidus acer.

Memoratur præterea Polybio, Livio, Virgilio, Straboni, Melæ, Plinio, Plutarcho, & aliis. Cannensis pugna eum maxime nobilitavit.

Salapia.

Hinc veteris *Salapia* locus invenitur, quam Plinius meretricio Hannibalis amore inclytam scribit. Quod locum mutarit, cœli fecit, ut veteres auctores memorant, gravitas. Nam quot-

Italia.

annis pestilentia ingruente, M. Hostilianus ab S. P. Q. R. petuit, ut urbem quaternis p. m. captandæ salubritati introrsum in continentem transferre liceret. Quo impetrato, novum opidum in mediterraneis condi cœptum, quod ab desolato prorsus priore *Salpe* nunc appellatur. Opidum Episcopatus titulo nobile. *Salapina Palus*, Lucano memorata, ea est, quæ hodieque, Aufidum flumen & Salapiam fere contingens, dicitur *Canal di S. Antonio*. Salinas porro, quarum Itineraria meminere, Cluverius fuisse circa ostium Cerbali amnis affirmat, ubi exiguis lacus dictus *Lago Salfo*. Sed mihi verisimilius videtur ultra eundem amnem fuisse, ubi hodieque *Le Saline* sunt. Sequitur *Manfredonia*, ^{Manfredonia.} urbs lauta sane populoque frequens, in rupe sinus marini, quem Gargani montis flexus efficit, sita. Condidit *Manfredus Rex*, Friderici II Imp. filius, anno circiter ccc, qui *Manfredoniam* ab se denominavit, quum prius locus hic *Capitanæata Portus* vocaretur. conditam constat ob Siponti interitum; translata etiam eo *Archiepiscopi Sipontini* sede; unde *Sipontini Antifititis* nomen hodieque manet *Manfredoniano*. Invictam ad litus habet arcem. Moles extra muros in mari jacta, magnæ artis opus, securam præstat statio nem navibus, in quas per gradus descenditur. Nobiles ibi familiæ: *Avantaggio*, *Beccarino*, *Caraczuolo*, *Cessa*, *Calvano*, *Festa*, *Florio*, *Gentile*, *Minadoi*, *Nicastro*, *Selvagio*, & aliae. Ab *Manfredonia* per oram incidenti *Siponti* ruine ostenduntur. *Siponte* hodieque. Dicta urbs, ab multitudine *Sepiarum*, quæ hic in littus ejiciuntur; quod & hodie videre est. Hoc tempore plane collapsa jacet; monstrantibus nihilominus ruderibus veteris urbis magnificentiam. Summum civitatis templum adhuc omnibus suis partibus fere integrum. *Sipontum Coloniam* Romanorum fuisse dicitam notat *Livius*. Interitus varie narratur; alii alio referentibus, ad Saracenorum irruptiones, ad terræ motuum violentiam.

Ascendamus *Garganum*, qui hodiè monte di S. ^{Garganus} Angelo. Præcelsus valde est & adscensu difficilissimo, silvis quibusdam per amoenis consitus, herbisq; medicis & salutiferis scatens. Latere, quo mare spectat, promontorium habet, in exortum spatio ccc stadiorum procurrens. Incipit ab Apennino, ex cuius radicibus jugum enascitur editissimum, latitudine p. m. duorum, longitudine viginti: post quod ita paulatim mons ipse assurgit, ut in summam altitudinem, vastitatem, amplitudinemque desinat. In mare tam longe protenditur ut ambitu radicem, quam

N n n plani-